

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 009202 12 U
Sarajevo, 08.01.2014. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Šahbaza Džihanovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Razije Behlulović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Kanton Sarajevo-Ministarstvo za boračka pitanja KS, zastupano po punomoćniku Esadu Hrvačiću, advokatu iz Sarajeva, protiv rješenja broj: UP1-03-1-37-7-4/12 od 08.02.2012. godine, tužene Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, ul. Vilsonovo šetalište broj 10, u upravnoj stvari zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 08.01.2014. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tužene broj: UP1-03-1-37-7-4/12 od 08.02.2012. godine, zabranjeno je tužitelju da na službenoj internet stranici Ministarstva, u dnevnim novinama, na oglasnoj ploči Kantona, info-punktu Ministarstva, objavljuje lične podatke lica koja su ostvarila pravo po članu 5. Zakona o dopunskim pravima boraca Bosne i Hercegovine, zabranjeno je tužitelju da obrađuje lične podatke JMB, te mu je naloženo da blokira i briše sa službene internet stranice objavljene podatke.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, navodeći da je tužena Agencija provela postupak shodno Zakonu, te da je u toku postupka tužitelj Agenciju obavijestio o pravnom osnovu na temelju kojeg tuženi objavljuje podatke lica koja su ostvarila pravo po osnovu predmetnog zakona. Dalje navodi da su u toku postupka po mišljenju Agencije na pogrešan način korišteni lični podaci, odnosno da su objavljivani suprotno odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka. Agencija smatra da tužitelj shodno zakonskim odredbama i odredbama podzakonskih akata nije imao pravo objavljivati lične podatke uključujući matični broj, ime, prezime i druge lične podatke. Tužitelj je dana 01.12.2011. godine informisao tuženog na temelju kojih propisa vrši obradu i objavu ličnih podataka, te izjava prema kojoj svako zainteresirano lice u postupku ostvarivanja prava daje posebnu izjavu kojom pristaje da se mogu koristiti njegovi lični podaci i po potrebi objavljivati. Cilj objavljivanja podataka od strane tužitelja je da se spriječi bio kakva

- korupcija i zloupotreba u ostvarivanju prava, koja su izuzetno bitna za ovu populaciju stanovništva. Zakon o slobodi pristupa informacijama u BiH ima za cilj da se svi poslovi vrše transparentno, da se podaci objavljuju u korisne svrhe bez sakrivanja identiteta u posebnim postupcima. Pozivanje na odredbe člana 17. Zakona o jedinstvenom matičnom broju i dovodeći ga u vezu sa zabranom davanja podataka, nema zakonsko uporište. Član 18. Zakona propisuje način stavljanja u evidenciju (zvaničnu evidenciju jedinstvenog matičnog broja), uz naznaku da objavljeni podaci, odnosno objavljena lista nije javna isprava. Tužitelj ne stavlja JMB u evidenciju javnih isprava, koje bi služile u daljoj proceduri nekih postupaka, već po odobrenju nosilaca prava, kao evidencijski parametar koristi JMB u svrhu da se nosioc identificira u ostavljenim pravima, jer imena i prezimena nisu validni pokazatelji bez jedinstvenih matičnih brojeva. To znači da je pozivanje na član 18. bespredmetno za ovu pravnu stvar i ovaj Zakon se ne može tretirati kao *lex specialis*. Predlaže da se osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženoj na ponovno rješavanje.

U odgovoru na tužbu, tužena je u cijelosti ostala kod osporenog rješenja i predložila da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („ Službeni glasnik BiH “ broj:19/02 do 74/10) , pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Rješenjem tužene broj i datum navedeni u uvodu presude, odlučeno je da se zabrani Ministarstvu za boračka pitanja Kantona Sarajevo da na službenoj internet stranici Ministarstva, u dnevnim novinama, na oglasnim pločama Kantona, info-punktu Ministarstva, sjedištima kantonalnih boračkih udruženja i službama za boračko-invalidsku zaštitu svih općina Kantona, objavljuje lične podatke lica u postupku ostvarivanja prava propisanih članom 5. Zakona o dopunskim pravima boraca-branitelja Bosne i Hercegovine. Istim rješenjem je zabranjena Ministarstvu za boračka pitanja Kantona Sarajevo obrada ličnih podataka JMB prilikom podnošenja zahtjeva za ostvarivanje prava propisanih članom 5. Zakona o dopunskim pravima boraca-branitelja BiH, te je naloženo Ministarstvu za boračka pitanja Kantona Sarajevo blokiranje i brisanje sa službene internet stranice do tada objavljenih ličnih podataka lica u postupku ostvarivanja prava propisanih članom 5. Zakona o dopunskim pravima boraca-branitelja BiH, blokiranje, brisanje i uništavanje do sada objavljenih lista na oglasnim pločama Kantona, info-punktu Ministarstva, sjedištima kantonalnih boračkih udruženja i službama za boračko-invalidsku zaštitu svih općina Kantona, koje sadrže lične podatke lica u postupku ostvarivanja prava propisanih članom 5. Zakona o dopunskim pravima boraca-branitelja Bosne i Hercegovine. Naloženo je Ministarstvu za boračka pitanja Kantona Sarajevo da u roku od 15 dana od dana prijema rješenja pismeno obavijesti Agenciju za zaštitu ličnih podataka u BiH o poduzimanju mjera u vezi sa provođenjem tačke I., II. i III dispozitiva.

Prema razlozima osporenog rješenja tužena je uočila da su na službenoj internet stranici Ministarstva za boračka pitanja Kantona Sarajevo objavljene liste lica koja su ostvarila pojedina prava propisana Zakonom o dopunskim pravima boraca Bosne i Hercegovine u 2010. i 2011. godini. Postupajući po službenoj dužnosti, tužena je pokrenula postupak kontrole zakonitosti obrade ličnih podataka od strane tužitelja. Tužena je aktom broj:03-1-37-7-598-1/11 od 28.11.2011. godine od tužitelja zatražila informaciju o pravnom osnovu i svrsi objave dokumenata u kojima se

obrađuju podaci o imenu i prezimenu, imenu oca, JMBG, adresi i općini prebivališta podnosioca zahtjeva. Ministarstvo je aktom od 05.12.2011. godine odgovorilo na traženi upit, navodeći da su liste sa ličnim podacima lica koja su ostvarila prava propisana Zakonom o dopunskim pravima boraca BiH u 2010. i 2011. godini objavili na službenoj internet stranici, dnevnim novinama i oglasnoj tabli, objavljene u svrhu uvida javnosti i podnošenja prigovora. Naveli su da je prilikom podnošenja zahtjeva za ostvarivanje navedenih prava svaki podnosilac zahtjeva priložio izjavu u skladu sa čl. 5. stav 2. Zakona o zaštiti ličnih podataka, da je saglasan da se u postupku rješavanja zahtjeva mogu objaviti njegovi lični podaci. Pozivajući se na odredbe čl. 3. stav 1. alineja 1. Zakona o zaštiti ličnih podataka (Službeni glasnik BiH broj:49/06,76/11 i 89/11), koji propisuje šta predstavlja lične podatke, te obradu ličnih podataka, citirajući da samo kontrolor može vršiti obradu i utvrđivati svrhu i način obrade ličnih podataka na osnovu zakona ili propisa. Dakle, da bi se objavili lični podaci na opisani način, pravo odnosno obaveza mora biti propisana zakonom ili propisom donesenim na osnovu zakona. Ministarstvo za boračka pitanja Kantona Sarajevo je po mišljenju Agencije postupilo suprotno odredbama čl. 4. stav 1. tačka a) Zakona, koji obavezuje kontrolore da lične podatke obrađuju na pravičan i zakonit način.

Ova odluka tuženog – Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini je pravilna i zakonita.

Zakon o slobodi pristupa informacijama u BiH (Službeni glasnik BiH broj: 28/00,45/06 i 102/09) ima za cilj da informacije pod kontrolom javnog tijela predstavljaju javno dobro od vrijednosti i da javni pristup ovim informacijama promovira veću otvorenost i odgovornost tih javnih tijela, prema odredbi člana 1. stav 1. citiranog Zakona. Svaka osoba ima pravo pristupa ovim informacijama u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu s javnim interesom, a javna tijela imaju odgovarajuću obavezu objavljivanja informacija (tačka 2. istog članka). U smislu citiranog Zakona, definisan je pojam „lična informacija“, te utvrđeno da je to svaka informacija koja se odnosi na fizičku osobu koja se može izravno ili posredno identificirati činjenicama, ali nije ograničeno na identifikacijski broj ili fizički, mentalni, ekonomski, etnički, vjerski, kulturni ili socijalni identitet te osobe (čl. 3. stav 4. citiranog Zakona). Dakle, pravo je svake osobe da zahtijeva pristup informacijama koje imaju javna tijela kada to nije u suprotnosti sa javnim interesom. Nadalje, navedenim Zakonom u odredbama člana 4. do 11. (Odjelak II- Pristup informacijama) utvrđeni su izuzeci, tako da se na osnovu ispitivanja svakog pojedinog slučaja, izuzetak od objavljivanja informacije, utvrđuje samo ako nadležni javni organ utvrdi izuzetak u smislu čl. 6. 7. ili 8. za cijelu informaciju ili dio informacije. U članu 8. citiranog Zakona utvrđen je izuzetak kod zaštite privatnosti tako što će javno tijelo utvrditi da tražena informacija uključuje osobne interese koji se odnose na privatnost treće osobe. Pristup informacijama koje su pod kontrolom javnih organa (svako fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa istima i u najvećoj mogućoj mjeri u skladu sa javnim interesom) u skladu je sa ciljevima Zakona o slobodi pristupa informacijama u BiH, prema kojima informacije pod kontrolom javnog organa predstavljaju javno dobro od vrijednosti i da javni pristup istima promovira veću odgovornost i transparentnost javnih organa.

Zakonom o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine „Službene novine Federacije BiH“, broj: 32/01), uređuje se pristup informacijama u posjedu javnih organa radi utvrđivanja da informacije pod kontrolom javnog organa predstavljaju značajno javno dobro i da javni pristup informacijama potiče veću

transparentnost i odgovornost javnih organa, što je neophodno za demokratski proces, te radi utvrđivanja da svako fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa ovim informacijama u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu sa javnim interesom, te da javni organi imaju odogovarajuću obavezu da saopće te informacije. U skladu sa članom 4. ovog zakona, svako fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da te informacije saopći. Pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uvjetima utvrđenim ovim zakonom. Ovo pravo podliježe utvrđivanju izuzetaka u skladu sa članom 5. do 10. istog zakona, s tim da je članom 8. Zakona, propisano ispitivanje javnog interesa tako što javni organ saopćava traženu informaciju, bez obzira na izuzetak utvrđen u skladu sa članom 6, 7. ili 8. ovog zakona, ako je to opravdano javnim interesom, pri čemu se uzima u obzir svaku štetu i korist koje mogu prosteći iz saopćavanja informacije. Dostupnost javnosti ne podrazumijeva objavljivanje ličnih podataka na opisani način, nego uspostavljanje sistema i stvaranje uslova da se svakoj zainteresovanoj osobi omogući pristup informacijama u skladu sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama u BiH („Sl.gl.BiH“, 28/00,45/06 i 102/09). Tim zakonom se ustanovljava pravo svakog lica na pristup informacijama u najvećoj mogućoj mjeri u skladu sa javnim interesom, ali i svrhom informisanja javnosti. Ovaj zakon slobodu pristupa informacijama u BiH prvenstveno uslovljava formalnim radnjama i ograničenjima utvrđenim zakonom (član 4), a formalne radnje započinju „podnošenjem zahtjeva“ (član 11.), a odredba člana 8. propisuje izuzetak kod zaštite privatnosti. I da nema ovog izuzetka vezanog za zaštitu privatnosti sloboda pristupa informacijama u BiH je uslovljena podnošenjem zahtjeva, a nije nikako opšte pravilo da se informacije, pa i lični podaci podnosioca zahtjeva čine informacijom koja je u slobodnom opticaju, kako je učinio tužilac svojim tretmanom ličnih podataka. U Zakonu o zaštiti ličnih podataka, postupak pristupa informacijama, koje sadrže lične podatke, podrazumijeva dužnost „kontrolora“ (tužioca) da ispita svaki pojedinačni zahtjev i utvrdi da li postoje ili ne postoje smetnje za pristup ličnim podacima propisane članom 8. tog zakona

U konkretnom slučaju, tužitelj je objavljivao lične podatke podnosioca zahtjeva na svojoj internet stranici, te u sredstvima javnog informisanja, koja sadrže između ostalog detaljne biografske informacije o podnosiocima zahtjeva, koje uključuju ime i prezime, datum i mjesto rođenja, prebivalište, JMBG. Pravilno je tuženi utvrdio da se ove informacije mogu smatrati ličnom informacijom, jer sadržaj ovih informacija potvrđuje da se odnose na činjenice koje jasno identificiraju fizičku osobu za koju su navedene ove informacije. Da bi lična informacija mogla biti dostupna javnosti, zahtjev mora ispunjavati predviđene uvjete iz člana 11. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama, odnosno zahtjev za pristup informaciji koja se smatra ličnom informacijom, osim ispunjavanja formalnih uvjeta iz čl. 11. stav 2. treba biti sačinjen od strane fizičke osobe na koju se isti odnosi ili od strane zakonskog zastupnika podnosioca zahtjeva ili od osobe koju je podnosilac zahtjeva ovlastio u pismenoj formi. Dakle, kada su u pitanju lične informacije samo lice na koje se te informacije odnose ili od njega ovlašteno lice, imaju legitimaciju za podnošenje zahtjeva za pristup tim informacijama. Tačno je da je u članu 9. stav 1. istog Zakona propisano da će nadležno javno tijelo objaviti traženu informaciju, bez obzira na utvrđene izuzetke (pa tako i kada je u pitanju lična informacija) ako je to opravdano javnim interesom i uzet će u obzir svaku korist i svaku štetu koje mogu prosteći iz toga. U donošenju odluke da li je objavljivanje informacije opravdano javnim interesom, nadležno javno tijelo će razmotriti sve okolnosti relevantne za donošenje takve odluke, ali nisu ograničeni na svako nepoštivanje zakonske obaveze, postojanje bilo

• kakvog prijestupa, sudske greške, zloupotrebe vlasti ili nemar u vršenju službene dužnosti, neovlašteno korištenje javnih fondova ili opasnost po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoline (član 9. stav 2.). Stoga je pravilan zaključak tuženog organa da je objavljivanje ovakve informacije u suprotnosti i sa odredbom člana 17. stav 4. Zakona o zaštiti ličnih podataka (Službeni glasnik BiH, broj: 49/06, 76/11 i 89/11). Naime citiranim članom je eksplicitno propisana zabrana davanja ličnih podataka na korištenje trećim stranama za čiju obradu odnosno korištenje nisu ovlašteni, tj. ne posjeduju saglasnost nosioca podataka, te ako je svrha za koju se lični podaci traže suprotna odredbi člana 4. tog Zakona. Dakle, cilj ovog Zakona je da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na tajnost u pogledu ličnih podataka koji se na njih odnose. Principi zakonite obrade ličnih podataka propisani su članom 4. do 21 ovog Zakona. Prema članu 6. istog Zakona, kontrolor može obradivati podatke bez saglasnosti nosioca podataka, ako između ostalih, vrši obradu ličnih podataka u skladu sa zakonom ili je obrada neophodna da bi se ispunile nadležnosti utvrđene zakonom, odnosno, ako je obrada ličnih podataka potrebna za ispunjenje zadatka koji se izvršava u javnom interesu. Način dostupnosti ličnih podataka javnosti kao i druge pojedinosti su propisane Zakonom o zaštiti ličnih podataka u BiH. Prema odredbi člana 3. Zakona o zaštiti ličnih podataka „korisnik“ je lice (fizičko ili pravno), javni organ, agencija ili drugi organ kojem se omogućava pristup ličnim podacima ili kojem se lični podaci mogu dati na korištenje. Prima facie proizilazi iz ove definicije da korisnik ni u kojem slučaju nije „opšta javnost“ ili „cjelokupna javnost“ odnosno „javno mnijenje“ koje bi imalo direktan uvid u lične podatke.

Iz svega izloženog, ovaj Sud je utvrdio da se osporena odluka temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni zakona, te da u postupku koji je prethodio donošenju konačne odluke nije bilo povrede postupka, zbog čega tužba tužitelja nije osnovana, pa je na temelju člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Razija Behlulović

